

ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ
ΧΑΡΙΤΙ ΘΕΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΙΕΡΙΣΣΟΥ, ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΑΙ ΑΡΔΑΜΕΡΙΟΥ

Αρ. Πρωτ.: 347

Έν Αρναία τῇ 12ῃ Ἀπριλίου 2013

Π Α Σ Χ Α Λ Ι Ο Σ   Ε Γ Κ Υ Κ Λ Ι Ο Σ   (ὑ π ῖ
ἀριθμ 5)

Πρός
Τόν Ἱερό Κλῆρο,
Τίς Μοναστικές Ἀδελφότητες,
καί τόν φιλόχριστο Λαό
τῆς καθ' Ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀδελφοί καί τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά καί περιπόθητα, **Χριστός Ἀνέστη.**

Μέ τ' ἀγιοκέρι τῆς πίστεως ἀναμμένο ἀπ' τή φλόγα πού ξεπήδησε ἀσυγκράτητη ἀπό τόν «τύμβο» τῆς φθορᾶς πού μέσα του σφραγίσαμε τόν Κύριο καί Θεό μας οἱ ἄνθρωποι, προσήλθαμε τούτη τήν ὥρα ὅλοι οἱ πιστοί γιά νά λάβουμε ζωή καί φῶς καί δύναμη.

Μά αὐτό τό μνήμα, τό ἀνήμπορο νά σκλαβώση τό θαῦμα τῆς «Αὐτοζωίας», ἀνοιχτό μᾶς ὑποδέχεται καί στίς πύλες του τίς συλημένες, ἧς χαρᾶς ὁ ἄγγελος μᾶς προὔπαντάει καί μᾶς βεβαιώνει: «Τόν Ἰησοῦ, τόν σταυρωμένο Ναζαρηνό γυρεύετε· δεῖτε ἀναστήθηκε, δέν βρίσκεται ἐδῶ ...» (Μαρκ. 1στ' 6).

Καί τό λογικόἐντρομο, μά πληρωμένο ἀπό ἀγαλλίαση, ψελλίζει στόν Σωτήρα λόγια εὐχαριστίας: «Μή ἐμποδίζοντας, δοξασμένε Κύριε, νά σφραγισθῆ τό μνήμα Σου ἀναστήθηκες, γιά νά προσφέρῃς σ' ὅλους ἀκέραη τήν Πέτρα τῆς Πίστεως» (Κάθισμα Κυριακῆς, ἤχου Β').

Νά γιατί ὁ χριστονοσταλγικές ψυχές τούτη τήν ἀναστάσιμη τή μέρα ὕμνο πλέκουν καί στήνουν ἀτέρμονα χορό· γιατί κοινή γιορτή τελοῦμε μαζί, τήν γιορτή τῆς κοινῆς Ἀναστάσεως, τιμώντας τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας.

Χριστός Ἀνέστη ἀδελφοί, σημαίνει ὁ ἄνθρωπος συνανέστη!

Ὁ ἄνθρωπος γεννιέται ἀληθινά ὄχι ὅταν τόν φέρῃ ἡ μητέρα του στόν κόσμο, ἀλλά ὅταν πιστέψῃ στόν Ἀναστημένο Χριστό. Καί τοῦτο γιατί τότε μόνο γεννιέται στήν ἀθάνατη κι αἰώνια ζωή, ἐνῶ ἡ μητέρα γεννάει τό παιδί της «πρός θάνατον», γιά τόν τάφο. Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ μας εἶναι ἡ μητέρα ὅλων μας, ὅλων τῶν Χριστιανῶν, εἶναι ἡ μητέρα τῶν ἀθανάτων. Μέ τήν πίστη στήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ γεννιέται ἐκ νέου ὁ ἄνθρωπος, γιορτάζει ὁ ἄνθρωπος, γεννιέται γιά τήν αἰωνιότητα, γράφει ὁ π. Ἰουστίνος Πόποβιτς.

Ὁ Χριστός μας ἔγινε ἄνθρωπος, γιατί ἔπρεπε νά πεθάνῃ, γιά νά κληροδοτήσῃ στήν ἀνθρωπότητα τήν πληρότητα τῆς Ζωῆς. Ἡ σωτηρία μας ἔπρεπε νά εἶναι νίκη ἐπί τοῦ θανάτου, ἐπί τῆς θνητότητος τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ ἀνέλαβε τό σῶμα μας, γιά νά ἀπαλείψῃ τή φθορά τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. «Τοῦτο σώζεται, διδάσκει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, ἐκεῖνο πού ἐνώνεται μέ τόν Θεό», ἔτι δέν ἐνωθῆ κατ' αὐτό ν τόν τρόπο, δέν θά σῶθῃ Ὁ Λόγος σαρκώθηκε, γιατί ἡ ἀνθρώπινη φύση ἦταν θνητή. «Γιά νά δεχθῆ τόν θάνατο ὁ Λόγος προσέλαβε τό σῶμα», θά πῆ ὁ Μέγας Ἀθανάσιος. Ὑπέστη σάρκωση καί θάνατο, γιά νά διαπεράσῃ καί νά ὑπερνικήσῃ τή θνητότητα καί τή φθορά. Ὁ ἴδιος ὁ θάνατός του ἀποκαλύπτει τήν ἀνάσταση τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως», μαρτυρεῖ ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός καί συνιστᾷ νίκη καί δόξα πού κερδήθηκε ἐπί τοῦ Σταυροῦ. Ἡ νίκη αὐτή ἔχει ἤδη τελεσιουργηθῆ μέ τήν κίνηση αὐτή τοῦ Θεανθρώπου, γιά τοῦτο ἡ «βροτεία» φύση κραυγάζει: «Σύ Κύριε ἀπέθανες καί ἐμέ ἐζωοποίησες».

Ἡ Ἀνάσταση δέν εἶναι ὀπτική ψευδαίσθηση ἢ φαντασιόπληκτο ὄνειροπόλημα· δέν εἶναι κανένα ὑπερβατικό ὄραμα, δέν εἶναι νοητική ἀφαίρεση, οὔτε μιάιδέα! Εἶναι χειροπιαστά συγκεκριμένη, ἀλλά ἀνώτερη πραγματικότητα. Εἶναι ἡ εἰσόρμηση τῆς νικήτριας πραγματικότητος τῆς Αἰώνιας Ζωῆς, εἶναι τό ρεαλιστικό συμβάν πού ἐξεπλήρωσε τά ὄνειρα καί τούς ὀραματισμούς τῆς ἀνθρωπότητος. Εἶναι ἡ ἐναργέστερη ὑποτύπωση τοῦ μυστηρίου τῆς «Ὀγδῆς Ἡμέρας», τῆς πραγματικότητος τῶν ἐσχάτων πού ζοῦμε πλέον μυστικά.

Τό σῶμα τοῦ ἀναστημένου Χριστοῦ μας εἶναι ἡ ἀνθρώπινη φύση ἐλεύθερη ἀπό κάθε περιορισμό καί ἀνάγκη, εἶναι ἀνθρώπινο σῶμα μέ σάρκα καί ὀστά, πού ὅμως δέν ἀντλεῖ τή ζωή ἀπ' τίς βιολογικές λειτουργίες, ἀλλά ὑποστασιάζεται σέ πραγματική ὑπαρξή χάρις στήν προσωπική σχέση μέ τόν Θεό, πού αὐτή καί μόνη τό συνιστᾷ καί τόν ζωοποιεῖ. Ἡ Ἀνάστασή Του μαθαίνει τόν πιστό ὅτι ἡ φύση πού ἀντλεῖ τήν ὑπαρξή της ἀπό τή σχέση μέ τόν Θεό, δέν πεθαίνει. Καταδικάσαμε τόν

Θεό οί ἄνθρωποι σέ θάνατο κι ὁ Θεός μέ τήν Ἀνάστασή Του μᾶς «καταδικάζει» σέ ἀθανασία. Θελήσαμε νά κάνουμε τόν Θεό θνητό κι Ἐκεῖνος μέ τήν ἔγερσή Του μᾶς κατέστησε ἀθανάτους. Ἡ ἀθανασία διά τῆς Ἀναστάσεως Του κατέκλυσε τόν ἄνθρωπο κι ὅλους τούς κόσμους.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἡ Ἐκκλησία τή μέρα τούτη τή Λαμπρή, πού μέ δοξαστική μυρσίνη στολισμένη γιορτάζει τήν Ἀνάσταση τοῦ Κυρίου μας, σάν πηγγή καί ἐγγύηση τῆς δικῆς μας ἀναστάσεως, μπορεῖ μέ τό ἀγιοκάντηλο τῆς πίστεως τοῦ Παναγίου Τάφου νά καταυγάζη τούς λογισμούς καί συνάμα νά πῆ σ' ὅσους βγῆκαν ἀπ' τήν ἅγια κολυμβήθρα της «ἐνδεδυμένοι» τόν Χριστό: Γιά τόν ὑλιστή ἐγωκεντρικό κι ... αὐτάρκη λογικοκράτη, τόν ὀρθολογιστή ἄνθρωπο «ἡ ἀνάσταση τῶν νεκρῶν φαίνεται παρά φύσιν· σέ μένα ὁμως καί σέ σένα καί στήν ἀλήθεια δέν εἶναι παρά φύσιν, ἀλλά ὑπέρ τήν φύσιν. Καί αὐτό ὅσον ἀφορᾷ σέ μᾶς τούς ἀνθρώπους. Ὅσον ἀφορᾷ στόν Θεό, ἡ ἀνάσταση δέν εἶναι ὑπερφυσική, ἀλλά φυσική. Γιατί ἡ διαταγή τοῦ Θεοῦ, εἶναι φύση τοῦ Θεοῦ» (ὄσιος Πέτρος ὁ Δαμασκηνός)!

Ναί ἀγαπητοί, ὡς γεγονός μεμαρτηρημένο κατά τρόπον ἀπρόσβλητο ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἔχει ἓνα μήνυμα γιά τόν σημερινό κόσμο. Ἄνθρωπε σοῦ λέει:

«Ἀπόμεινες μέ λίγη ψυχή καί ρυτίδες στόν πηλό σου.
Μά τά τυφλά κόκκαλα θά ξαναπάρουν σάρκα
φεγγερή ἀπ' τό καντήλι τοῦ Θαβώρ,
κι ἴσως – ποιός ξέρει; - ὁ Ἰησοῦς σέ συναντήσει
στόν ἔρημο κῆπο, πού φύτρωσεν ἡ Ἀνάσταση»

(Πάνος Λιαλιάτης)

Χριστός Ἀνέστη, ἀδελφοί: Ὁ ἄνθρωπος συνανέστη! Ἀληθῶς ἀνέστη!

Ἅγιον Πάσχα 2013

Μέ ἀναστάσιμους πατρικούς ἀσπασμούς

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Ἱερισσοῦ, Ἁγίου Ὁρους καί Ἀρδαμερίου
ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ

Σημείωσις: Νά ἀναγνωσθῆ ἐπ' ἐκκλησίας, εὐκρινῶς ὑπό τοῦ Ἱερέως ἢ τοῦ Ἱεροκήρυκος, κατά τήν θείαν Λειτουργίαν τῆς Ἀναστάσεως, εὐθύς μετά τήν ἀνάγνωσιν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, τῆ Κυριακῆ τοῦ Πάσχα ἀντί ἄλλου Κηρύγματος ἢ κατά τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἀγάπης.